

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 115

Rozeslána dne 29. srpna 2005

Cena Kč 23,50

O B S A H:

323. Vyhláška, kterou se stanoví obsah roční zprávy
  324. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 194/2004 Sb., o způsobu provádění klasifikace jatečně upravených těl jatečných zvířat a podmínkách vydávání osvědčení o odborné způsobilosti fyzických osob k této činnosti
  325. Vyhláška, kterou se zrušuje vyhláška č. 305/2005 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů
  326. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 218/2001 Sb., kterou se stanoví podrobnosti měření elektřiny a předávání technických údajů, ve znění vyhlášky č. 450/2003 Sb.
  327. Nález Ústavního soudu ze dne 28. června 2005 ve věci návrhu na zrušení § 3a zákona č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů
-

323

VYHLÁŠKA

ze dne 12. srpna 2005,

kterou se stanoví obsah roční zprávy

Ministerstvo financí stanoví podle § 21 odst. 3 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění zákona č. 482/2004 Sb.:

§ 1

Roční zpráva vypracovávaná organizačními složkami státu, příspěvkovými organizacemi a státními fondy (dále jen „zpracovatel“) obsahuje následující údaje, pokud se zpracovatele týkají,

- a) název zpracovatele, adresu jeho sídla, identifikační číslo (IČ), poštovní adresu, telefonní a faxové spojení, adresu elektronické pošty, popř. internetové stránky a úřední hodiny, vykonává-li zpracovatel činnost pro veřejnost,
- b) způsob zřízení zpracovatele, název zřizovatele nebo orgánu vykonávajícího funkci zřizovatele nebo toho, do jehož působnosti státní fond patří,
- c) organizační strukturu zpracovatele k 31. prosinci roku, za který se roční zpráva zpracovává, a stručný přehled hlavních činností organizace,
- d) základní personální údaje zpracované do tabulek podle přílohy č. 1,
- e) údaje o majetku, s nímž je zpracovatel příslušný hospodařit, zejména údaje o jeho využití, účetní metodě odpisování majetku¹⁾, pokud majetek odepisuje, věcných břemenech spojených s nemovitostmi, skutečnostech souvisejících s převody vlastnictví k nemovitostem, celkových pohledávkách a závazcích, zejména celkové hodnotě pohledávek po lhůtě splatnosti, zajištění těchto pohledávek, celkové hodnotě pohledávek za dlužníky v konkursním řízení, celkové hodnotě pohledávek, které jsou předmětem právních sporů, celkové hodnotě pohledávek, které byly věřiteli přihlášeny do vyrovnání, a údaje o celkové hodnotě odepsaných pohledávek. Nezveřejňují se údaje, je-

jichž zveřejnění by mohlo být v rozporu se zákonem o ochraně osobních údajů²⁾,

- f) údaje o rozpočtu příjmů a výdajů v rozsahu závazných ukazatelů zpracované v tabulce podle přílohy č. 2, je-li zpracovatel organizační složkou státu, výkaz pro hodnocení plnění rozpočtu správců kapitol, organizačních složek státu a státních fondů³⁾, jež bude připojen ke zprávě jako příloha, je-li zpracovatel organizační složkou státu nebo státním fondem, a údaje v rozsahu roční účetní závěrky⁴⁾, jež budou připojeny ke zprávě jako přílohy, je-li zpracovatel organizační složkou státu, příspěvkovou organizací nebo státním fondem,
- g) hodnocení a analýzu údajů zaměřené na tyto oblasti:
  1. zdůvodnění rozpočtových opatření provedených u rozepsaných závazných ukazatelů v průběhu roku,
  2. vyhodnocení údajů o příjmech nebo výnosech,
  3. údaje o podílu státního rozpočtu na financování činností zpracovatele; organizační složky státu uvedou příjmy mimorozpočtových fondů a účtů a jejich použití a příspěvkové organizace a státní fondy uvedou příspěvky a dotace ze státního rozpočtu, jiné příjmy nebo výnosy než ze státního rozpočtu a druhy těchto příjmů nebo výnosů,
  4. rozbor čerpání mzdových prostředků,
  5. výdaje nebo náklady na výzkum a vývoj, počty programů, realizovaných projektů, grantů a výzkumných záměrů financovaných ze státního rozpočtu, případně z jiných zdrojů (a z kterých) a přínos jejich realizace,
  6. výdaje nebo náklady účelově určené na financování programů reprodukce majetku vedených v informačním systému programového financování⁵⁾,

¹⁾ § 34 odst. 4 vyhlášky č. 505/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou územními samosprávnými celky, příspěvkovými organizacemi, státními fondy a organizačními složkami státu.

²⁾ Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů.

³⁾ § 4 odst. 1 písm. a) a § 8 odst. 1 vyhlášky č. 16/2001 Sb., o způsobu, termínech a rozsahu údajů předkládaných pro hodnocení plnění státního rozpočtu, rozpočtů státních fondů a rozpočtů územních samosprávných celků.

⁴⁾ § 18 odst. 1 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví.

⁵⁾ § 4 vyhlášky č. 231/2005 Sb., o účasti státního rozpočtu na financování programů reprodukce majetku.

7. dotace a návratné finanční výpomoci, jestliže je zpracovatel oprávněn je poskytovat, zejména údaje o tom, kolik finančních prostředků na ně bylo použito a na jaké účely, zda jsou návratné finanční výpomoci včas a řádně spláceny, zda bylo dosaženo účelu, na který byla dotace nebo návratná finanční výpomoc poskytnuta, a o výsledcích podpory, za jejímž účelem jsou dotace nebo návratné finanční výpomoci poskytovány,
8. přehled o čerpání finančních prostředků na programy nebo projekty spolufinancované z rozpočtu Evropské unie, pokud je organizace realizátorem nebo účastníkem takového programu nebo projektu,
9. spolupráce se zahraničím, zejména údaj, je-li zpracovatel členem mezinárodních organizací, v jaké výši platí příspěvky za toto členství a zdůvodnění účasti České republiky v těchto mezinárodních organizacích,
10. údaje o výdajích na účast na mezinárodních konferencích a obdobných akcích nebo na jejich pořádání a o výdajích nebo nákladech na zahraniční služební cesty a návazně zhodnocení jejich přínosů pro činnost zpracovatele,
11. údaje o převodu úspor rozpočtových prostředků do rezervního fondu⁶⁾ a údaje o prostředcích převedených do rezervního fondu v minulých letech a jejich použití v hodnoceném roce,
12. přehled hospodářských činností⁷⁾ a jiných činností⁸⁾,
13. zdůvodnění zlepšeného nebo zhoršeného hospodářského výsledku dosaženého příspěvkovou organizací⁹⁾,
- h) údaje o hlavních skupinách příjemců služeb zpracovatele, které využívají výsledky jeho práce,
- i) odkazy na informace o organizaci zveřejněné jiným způsobem¹⁰⁾,
- j) přehled zřízených a řízených organizačních složek státu a příspěvkových organizací, je-li zpracovatel správcem kapitoly¹¹⁾, nebo tím, do jehož působnosti státní fond patří, včetně jejich názvu a adres jejich internetových stránek, případně odkaz na vlastní internetové stránky.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem jejího vyhlášení.

Ministr:

Mgr. Sobotka v. r.

⁶⁾ § 47 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění zákona č. 482/2004 Sb.

⁷⁾ § 45 odst. 3 zákona č. 218/2000 Sb.

⁸⁾ § 53 odst. 1 zákona č. 218/2000 Sb., ve znění zákona č. 479/2003 Sb.

⁹⁾ § 53 odst. 2 a § 55 zákona č. 218/2000 Sb.

¹⁰⁾ Například zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, vyhláška č. 416/2004 Sb., kterou se provádí zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb. a zákona č. 123/2003 Sb.

¹¹⁾ § 3 písm. g) zákona č. 218/2000 Sb.

VZOR

Název zpracovatele:

Základní personální údaje

1. Členění zaměstnanců podle věku a pohlaví - stav k

věk	muži	ženy	celkem	%
do 20 let				
21 - 30 let				
31 - 40 let				
41 - 50 let				
51 - 60 let				
61 let a více				
celkem				100,0
%			100,0	x

2. Členění zaměstnanců podle vzdělání a pohlaví - stav k

vzdělání dosažené	muži	ženy	celkem	%
základní vyučen				
střední odborné úplné střední				
úplné střední odborné				
vyšší odborné				
vysokoškolské				
celkem				100,0

3. Celkový údaj o průměrných platech k

	celkem
průměrný hrubý měsíční plat	

4. Celkový údaj o vzniku a skončení pracovních a služebních poměrů zaměstnanců v roce

	Počet
nástupy	
odchody	

5. Trvání pracovního a služebního poměru zaměstnanců - stav k

Doba trvání	Počet	%
do 5 let		
do 10 let		
do 15 let		
do 20 let		
nad 20 let		
celkem		100,0

6. Jazykové znalosti zaměstnanců

	Počty vybraných míst, pro které byl stanoven kvalifikační požadavek standardizované jazykové zkoušky, seřazených podle úrovně znalostí				celkový počet stanovených požadavků na pracovní místa
	1. stupeň	2. stupeň	3. stupeň	4. stupeň	
anglický jazyk					
německý jazyk					
francouzský jazyk					
další jazyky					
celkem					

VZOR

Název zpracovatele:

Přehled rozepsaných závazných ukazatelů

v tisících Kč

Ukazatel	Rozpočet		Skutečnost
	schválený	po změnách	
a	1	2	3

Poznámka:

Údaje v přehledu musí odpovídat příslušným údajům ve finančních výkazech a v účetní závěrce.

324

VYHLÁŠKA

ze dne 17. srpna 2005,

**kteřou se mění vyhláška č. 194/2004 Sb., o způsobu provádění klasifikace
jatečně upravených těl jatečných zvířat a podmínkách vydávání osvědčení
o odborné způsobilosti fyzických osob k této činnosti**

Ministerstvo zemědělství stanoví podle § 18 odst. 1 písm. l) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 316/2004 Sb.:

Čl. I

Vyhláška č. 194/2004 Sb., o způsobu provádění klasifikace jatečně upravených těl jatečných zvířat a podmínkách vydávání osvědčení o odborné způsobilosti fyzických osob k této činnosti, se mění takto:

1. V § 2 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 6a zní:

„(1) Klasifikace jatečně upravených těl jatečných prasat s přejímací hmotností⁵⁾ od 60 do 120 kg se provádí podle předpisů Evropských společenství⁶⁾ za použití standardní obchodní úpravy jatečného těla podle předpisů Evropských společenství⁵⁾, metod schválených pro Českou republiku předpisem Evropských společenství^{6a)} a metod uvedených v příloze č. 6.

^{6a)} Rozhodnutí Komise 2005/1/ES ze dne 27. prosince 2004, kterým se schvalují metody třídění jatečně upravených těl prasat v České republice.“

2. V § 2 se na konci odstavce 4 doplňuje věta „Při použití štítku pro označení klasifikace se kromě povinných údajů⁷⁾ na štítku uvede i číslo klasifikátora.“

3. V § 2 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Pořadí každého poraženého kusu se stanoví kontinuální řadou čísel, vždy za jeden porážecí den. Toto číslo se vyznačí na jatečně upraveném těle každého poraženého kusu a každé jatečné půlce a bude shodné s pořadovým číslem jatečně upraveného těla v klasifikačním protokolu.“

4. V § 4 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Při

použití štítku pro označení klasifikace se na štítku kromě povinných údajů⁸⁾ uvede kategorie zvířete A, B, C, D nebo E^{9a)} a číslo klasifikátora.“

Poznámka pod čarou č. 9a zní:

„^{9a)} Čl. 3 nařízení Rady (EHS) č. 1208/81, ve znění nařízení Rady (EHS) č. 1026/91.“

5. V § 4 odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 9b zní:

„(2) Pro klasifikaci jatečně upraveného těla jatečného skotu nebo jatečné ovce se použije standardní obchodní úprava podle předpisů Evropských společenství^{9b)} a metody uvedené v předpisech Evropských společenství¹⁰⁾.

^{9b)} Čl. 2 odst. 1 a 2 první pododst. nařízení Rady (EHS) č. 1208/81.

Čl. 2 první pododst. nařízení Rady (EHS) č. 2137/92.“

6. V § 6 odstavec 5 zní:

„(5) Odborná příprava se skládá z teoretických přednášek a praktického školení. V případě odborné přípravy pro klasifikaci a označování jatečně upravených těl jatečného skotu uchazeč absolvuje kromě teoretických přednášek a praktického školení také praktický výcvik v jatečném provozu pod vedením zkušeného klasifikátora v délce nejméně 14 dnů. Na závěr odborné přípravy skládá uchazeč odbornou zkoušku (dále jen „zkouška“), která se skládá z teoretické a praktické části.“

7. Nadpis § 7 zní: „Zkouška“.

8. V § 8 odst. 1 se písmeno d) včetně poznámky pod čarou č. 16 zrušuje.

9. Příloha č. 2 zní:

12. Příloha č. 6 zní:

„Příloha č. 6 k vyhlášce č. 194/2004 Sb.

Metody pro klasifikaci jatečně upravených těl jatečných prasat

METODY APARATIVNÍ A ZPŮSOB JEJICH POUŽITÍ:

1. metoda aparativní klasifikace přístroji sondovými:

IS-D-15

- metodu lze použít pro klasifikaci podle § 2 odst. 1 této vyhlášky,

2. metoda aparativní klasifikace přístroji ultrazvukovými:

IS-D-05

- metodu lze použít pro klasifikaci podle § 2 odst. 1 této vyhlášky.

Na základě zjištěných vstupních dat, tj. tloušťky sádla a hloubky svalstva v daných místech měření se použijí pro stanovení podílu svaloviny (Y) následující rovnice příslušné metody klasifikace:

metoda aparativní klasifikace přístroji IS-D-15:

$$Y_{\text{ISD-15}} = 60,92452 - 0,77248 S_{\text{ISD-15}} + 0,11329 M_{\text{ISD-15}}$$

metoda aparativní klasifikace přístroji IS-D-05:

$$Y_{\text{ISD-05}} = 60,69798 - 0,89211 S_{\text{ISD-05}} + 0,10560 M_{\text{ISD-05}}$$

kde:

$Y_{\text{ISD-15}}$, $Y_{\text{ISD-05}}$ – podíl svaloviny v jatečně upraveném těle (v %),

$S_{\text{ISD-15}}$, $S_{\text{ISD-05}}$ - tloušťka sádla včetně kůže měřená mezi 2 a 3 posledním žebrem, 70 mm laterálně od linie pŕlícího řezu; měření je vedeno kolmo k visícímu jatečnému tělu tak, že na vnitřní straně těla je vzdálenost osy měření od linie pŕlícího řezu 40 mm,

$M_{\text{ISD-15}}$, $M_{\text{ISD-05}}$ – tloušťka svalu měřená mezi 2 a 3 posledním žebrem, 70 mm laterálně od linie pŕlícího řezu; měření je vedeno kolmo k visícímu jatečnému tělu tak, že na vnitřní straně těla je vzdálenost osy měření od linie pŕlícího řezu 40 mm.“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. září 2005.

Ministr:

Ing. Zgarba v. r.

325**VYHLÁŠKA**

ze dne 22. srpna 2005,

kterou se zrušuje vyhláška č. 305/2005 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů

Ministerstvo dopravy stanoví podle § 46 odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, k provedení § 20 odst. 1:

/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

Čl. I

Zrušuje se vyhláška č. 305/2005 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 104/

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem jejího vyhlášení.

Ministr:

Ing. Šimonovský v. r.

326

VYHLÁŠKA

ze dne 10. srpna 2005,

kteřou se mění vyhláška č. 218/2001 Sb., kteřou se stanoví podrobnosti měření elektřiny a předávání technických údajů, ve znění vyhlášky č. 450/2003 Sb.

Ministerstvo průmyslu a obchodu stanoví podle § 98 odst. 6 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění zákona č. 670/2004 Sb., k provedení § 24 odst. 10 písm. e), § 25 odst. 11 písm. f) a § 27 odst. 6 zákona:

Čl. I

Vyhláška č. 218/2001 Sb., kteřou se stanoví podrobnosti měření elektřiny a předávání technických údajů, ve znění vyhlášky č. 450/2003 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 se slovo „Zajištěním“ nahrazuje slovem „Zajišťováním“.

2. V § 2 odstavec 2 zní:

„(2) Měřením se zjišťuje množství dodané nebo odebrané činné nebo jalové elektřiny a jeho časový průběh.“.

3. V § 2 se odstavce 3, 4 a 5 zrušují.

Dosavadní odstavce 6 až 10 se označují jako odstavce 3 až 7.

4. V § 2 odstavec 4 zní:

„(4) K měření množství elektřiny a vyhodnocení předávaného výkonu se používají:

- a) průběhové měření elektřiny s denním dálkovým přenosem údajů (dále jen „měření typu A“),
- b) ostatní průběhová měření elektřiny (dále jen „měření typu B“),
- c) ostatní měření elektřiny (dále jen „měření typu C“).“.

5. V § 2 se na konci textu odstavce 5 doplňují slova „přímým měřicím zařízením“.

6. V § 2 odst. 6 se slova „od 1. listopadu 2001“ zrušují.

7. V § 2 odst. 7 se slova „kW a kWh“ nahrazují slovy „kW, kWh, kVAr a kVArh“.

8. V § 2 se doplňuje odstavec 8, který zní:

„(8) V případě, že v daném odběrném nebo předávacím místě není možné z technických nebo ekonomických důvodů osadit příslušné měření podle § 3, je elektřina měřena jiným vhodným způsobem podle odstavce 4.“.

9. Nadpis § 3 zní: „**Měřicí zařízení**“.

10. V § 3 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Umístění měřicích zařízení je uvedeno ve smlouvě o připojení.

(2) Za účelem zajišťování měření elektřiny jsou vybavena

a) měřením typu A

1. předávací místa mezi přenosovou soustavou a zahraničními soustavami,
2. předávací místa mezi přenosovou soustavou a distribuční soustavou s napětím vyšším než 1 kV,
3. odběrná místa konečných zákazníků s odběrem elektřiny z přenosové soustavy, pokud konečný zákazník splnil povinnost podle § 49 odst. 2 zákona,
4. předávací místa mezi jednotlivými distribučními soustavami s napětím vyšším než 52 kV,
5. předávací místa výrobců elektřiny s instalovaným výkonem výroby elektřiny od 400 kW, pokud výrobce elektřiny splnil povinnost podle § 49 odst. 2 zákona,
6. odběrná místa konečných zákazníků s odběrem elektřiny z distribuční soustavy s napětím vyšším než 52 kV, pokud konečný zákazník splnil povinnost podle § 49 odst. 2 zákona, a
7. odběrná místa konečných zákazníků s odběrem elektřiny z distribuční soustavy s napětím od 1 kV do 52 kV včetně a s rezervovaným příkonem od 400 kW, pokud konečný zákazník splnil povinnost podle § 49 odst. 2 zákona,

b) alespoň měřením typu B

1. předávací místa výrobců elektřiny s instalovaným výkonem výroby elektřiny od 100 kW do 400 kW, pokud výrobce splnil povinnost podle § 49 odst. 2 zákona,
2. odběrná místa konečných zákazníků s odběrem elektřiny z distribuční soustavy s napětím od 1 kV do 52 kV včetně a s rezervovaným příkonem do 400 kW, pokud konečný zákazník splnil povinnost podle § 49 odst. 2 zákona,
3. předávací místa mezi jednotlivými distribučními soustavami s napětím vyšším než 52 kV,

- ními soustavami s napětím od 1 kV do 52 kV včetně a
4. odběrná místa konečných zákazníků s odběrem elektřiny z distribuční soustavy s napětím do 1 kV s rezervovaným příkonem od 100 kW nebo s hlavním jisticím prvkem o jmenovitém proudu od 200 A od první změny dodavatele elektřiny, pokud konečný zákazník splnil povinnost podle § 49 odst. 2 zákona,
- c) alespoň měřením typu C
1. předávací místa ostatních výrobců elektřiny a
  2. odběrná místa ostatních konečných zákazníků s odběrem elektřiny z distribuční soustavy s instalovaným měřením.“
11. V § 3 odst. 3 se slova „Českých drah“ nahrazují slovy „železniční dopravy“, slova „1000 W“ se nahrazují slovy „1 kW“ a věta poslední se zrušuje.
12. V § 3 odst. 7 se za slovo „zařízení“ vkládají slova „ , které je ve vlastnictví provozovatele přenosové soustavy nebo příslušného provozovatele distribuční soustavy“ a za slovo „oznámení“ se doplňují slova „dotčenému účastníkovi trhu s elektřinou“.
13. V § 3 odst. 8 se slova „měřicích míst“ nahrazují slovem „instalací“.
14. V § 3 se odstavec 9 zrušuje.
15. V § 4 odst. 1 písm. b) se slova „se zainteresovanými účastníky“ nahrazují slovy „mezi dotčenými účastníky trhu s elektřinou“.
16. V § 4 se na konci písmene b) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno c), které zní:
- „c) naměřené hodnoty v kWh, kW, kVArh a kVAr zvýšené v případě odběru nebo snižené v případě dodávky o hodnoty podle příslušného cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu nebo o hodnoty dohodnuté ve smlouvě o připojení nebo ve smlouvě o distribuci elektřiny, jestliže jsou odběr nebo dodávka elektřiny měřeny na sekundární straně transformátoru.“
17. V § 4 odstavec 2 zní:
- „(2) Skutečné hodnoty dodávek a odběrů elektřiny jsou vstupními údaji pro vyhodnocení odběru nebo dodávky elektřiny daného účastníka trhu. V předávacích místech, kde jsou dodávka a odběr elektřiny uskutečňovány pro více fyzických či právnických osob, je měření a předávání výsledků měření elektřiny prováděno vlastníkem dotčeného měřicího zařízení.“
18. V § 4 odst. 3 se slova „dodávek a odběrů“ nahrazují slovy „odběrů a dodávek“ a slova „ , popřípadě i obchodníkovi“ se nahrazují slovy „nebo výrobci elektřiny“.
19. V § 4 odstavec 5 zní:
- „(5) Při závadě měřicího zařízení se náhradní hodnoty odběrů a dodávek elektřiny za dobu závady dopočítají nebo převzímou z měření způsobem dohodnutým smluvními partnery.“
20. V § 4 se odstavec 6 zrušuje.
21. V § 5 odst. 1 písm. a) se slovo „měřicí“ nahrazuje slovem „vyhodnocovací“.
22. V § 5 odst. 1 písm. c) se slova „rezervovaného výkonu“ nahrazují slovy „rezervované kapacity“.
23. V § 5 odst. 1 se na konci písmene c) čárka nahrazuje tečkou a písmeno d) se zrušuje.
24. V § 5 odst. 2 písm. a) se slovo „měřicí“ nahrazuje slovem „vyhodnocovací“.
25. V § 5 odst. 2 písm. b) se slova „rezervovaného výkonu“ nahrazují slovy „rezervované kapacity“.
26. V § 5 odst. 3 písmeno a) včetně poznámky pod čarou č. 1 zní:
- „a) odečet je prováděn minimálně jednou za kalendářní rok; dále je stav měřicího zařízení stanoven¹⁾ při změně dodavatele elektřiny nebo odběratele elektřiny,
-
- ¹⁾ § 21 odst. 6 písm. d) vyhlášky č. 373/2001 Sb., kterou se stanoví pravidla pro organizování trhu s elektřinou a zásady tvorby cen za činnosti operátora trhu s elektřinou, ve znění pozdějších předpisů.“
27. V § 5 odst. 3 písm. b) se slova „rezervovaného výkonu“ nahrazují slovy „rezervované kapacity u napětí do 1 kV“.
28. V § 5 se odstavec 4 zrušuje.
29. V § 6 úvodní části ustanovení se za slova „operátorovi trhu“ vkládají slova „s elektřinou“.
30. Odstavec pod tabulkou v příloze k vyhlášce č. 218/2001 Sb. zní:
- „Znakem třídy přesnosti je číslo udávající meze povolené procentní chyby pro všechny hodnoty měřicího rozsahu při jednotkovém účinníku (a u vícefázových elektroměrů se symetrickým zatížením), jestliže se elektroměr zkouší za referenčních podmínek, tj. včetně povolených tolerancí u referenčních hodnot definovaných příslušnou českou technickou normou.“

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. září 2005.

Ministr:

Ing. Urban v. r.

327**N Á L E Z****Ústavního soudu****Jménem České republiky**

Ústavní soud rozhodl dne 28. června 2005 v plénu složeném z předsedy soudu Pavla Rychetského a soudců Františka Duchoně, Vojena Güttlera, Pavla Holländera, Ivany Janů, Dagmar Lastovkové, Jiřího Muchy, Jana Musila, Jiřího Nykodýma, Miloslava Výborného a Michaely Židlické o návrhu skupiny senátorů Senátu Parlamentu České republiky na zrušení § 3a zákona č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů,

takto:

Ustanovení § 3a zákona č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, se zrušuje dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů.

Odůvodnění**I.**

Dne 5. 5. 2004 byl Ústavnímu soudu doručen návrh 18 senátorů Senátu Parlamentu České republiky (dále jen „navrhovatelé“) na zrušení § 3a zákona č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o vnitrozemské plavbě“) pro jeho rozpor s čl. 1 odst. 1 a čl. 2 odst. 1 a 3 Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“), čl. 11, 35 a 36 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), čl. 1 Dodatkového protokolu k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, jakož i s obsahem Úmluvy o ochraně evropských planě rostoucích rostlin, volně žijících živočichů a přírodních stanovišť, oznámené pod č. 107/2001 Sb. m. s. (dále jen „Bernská úmluva“).

Navrhovatelé uvádějí, že přijetím tohoto zákonného ustanovení překročil Parlament České republiky své postavení zákonodárce, ustanovení nemá normativní povahu a nemá ani návaznost na jinou normativní část zákona. Jedná se o předběžné výkladové rozhodnutí o budoucí otázce v individuální věci. Tím, že Parlament rozhodl, že konkrétní vodní cesta je ve veřejném zájmu, aplikoval neurčitý právní pojem na konkrétní případ, což však přísluší zásadně správnímu orgánu, eventuálně následně soudu, a došlo tak k porušení principu dělby moci. Parlament totiž není oprávněn jakkoliv do moci výkonné zasahovat, napadeným zákonným ustanovením Parlament odebral právo správním orgánům rozhodnout, co je veřejným zájmem a z jakého důvodu.

Napadeným ustanovením došlo podle názoru navrhovatelů rovněž k porušení práva na soudní přezkum, neboť jím bylo znemožněno přezkoumat v systému správního soudnictví, zda správní orgán správně aplikoval neurčitý právní pojem veřejného zájmu na konkrétní situaci. Tato otázka již totiž byla vyřešena zákonodárcem, přičemž obecné soudy přezkoumávají rozhodnutí orgánů veřejné moci z pohledu zákonnosti. Navrhovatelé u shora uvedených námitek odkazují na nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 1/2000 a sp. zn. Pl. ÚS 40/02.

Rozpor napadeného ustanovení s Bernskou úmluvou spatřují navrhovatelé v tom, že součástí rozvoje a modernizace vodní cesty má být vybudování Vodního díla Prostřední Žleb a Malé Březno a Nový plavební stupeň Přelouč, kde se vyskytují živočišné druhy chráněné touto úmluvou, jež by byly vybudováním těchto vodních děl dotčeny. Ohroženými živočišnými druhy, chráněnými Bernskou úmluvou, jsou v daném případě vydra říční, ledňáček říční, orel mořský, orlovec říční, čáp černý, písek obecný, morčák bílý, kulík říční, bobr evropský, losos obecný, modrásek bahenní, modrásek očkova-

ny, páchník hnědý, kuňka obecná, ropucha zelená, rosnička zelená, skokan ostronosý, skokan zelený, skokan skřehotavý, skokan hnědý a ještěrka obecná.

Napadené ustanovení přitom vyjímá stanovenou vodní cestu z ochrany stanovené Bernskou úmluvou. Jakkoliv tato úmluva umožňuje určité výjimky z ochrany živočichů a rostlin, uvedené vynětí rozhodně mezi tyto povolené výjimky nepatří.

Navrhovatelé rovněž uvádějí, že z parlamentní rozpravy vyplývá, že cílem napadené úpravy je upřednostnit výstavbu vodní cesty před vlastnickým právem a právem na ochranu životního prostředí, obejít případné neudělení výjimky z ochrany životního prostředí a chránit rejdaře, loďaře a stavaře před těmi, kteří by chtěli stavbám zabránit. Základní právo na životní prostředí přitom stojí na výrazně vyšší úrovni než blíže nedefinovaný veřejný zájem. V této souvislosti navrhovatelé odkazují na závěry nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 35/93 [Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu (dále jen „Sbírka rozhodnutí“), svazek 1, nález č. 7; vyhlášen pod č. 49/1994 Sb.].

K otázce ochrany vlastnického práva navrhovatelé odkazují na rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva v případě *Sporrong a Lonnröth v. Švédsko* (1982), ve kterém soud konstatoval, že konflikt veřejných zájmů s ochranou vlastnického práva musí být řešen v souladu s principem „fair balance“. Tato možnost vyvažování je ale napadeným ustanovením apriori vyloučena a řešena v neprospěch vlastnického práva.

II.

Ústavní soud si podle ustanovení § 69 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o Ústavním soudu“) vyžádal vyjádření k podanému návrhu od Poslanecké sněmovny a Senátu Parlamentu České republiky jako účastníků řízení.

Předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky PhDr. Lubomír Zaorálek ve svém vyjádření k návrhu uvedl, že účelem ustanovení § 3a zákona o vnitrozemské plavbě bylo umožnit plynulejší výstavbu vodní cesty v těch úsecích Labe a Vltavy, které jsou rozhodující pro podnikání v oblasti vnitrozemské plavby. Tato úprava nezasahuje do již probíhajících správních řízení, ale týká se pouze úpravy do budoucna, rovněž nezasahuje do pravomocí exekutivy, která v jednotlivých správních řízeních posuzuje věc samostatně s tím, že proces správního uvážení záleží jen na ní. Předseda Poslanecké sněmovny konstatoval, že zákon byl schválen po řádně provedeném normotvorném procesu, byl podepsán příslušnými ústavními činiteli a byl řádně vyhlášen. Za tohoto stavu věci předseda Poslanecké sněmovny vyjádřil stanovisko, že zákonodárny sbor jednal v přesvědčení, že přijatý zákon je v souladu s Ústavou, ústavním pořádkem a naším právním řádem. Je ovšem na Ústavním soudu, aby v souvislosti s podaným návrhem na zrušení ustanovení § 3a zákona o vnitrozemské plavbě posoudil ústavnost uvedeného ustanovení a vydal příslušné rozhodnutí.

Tehdejší předseda Senátu Parlamentu České republiky doc. JUDr. Petr Pithart ve svém vyjádření k návrhu uvedl, že Senát se při projednávání napadené novely neztotožnil s původně navrženým vyloučením zákazů stanovených podle zákona o ochraně přírody a krajiny, v čemž spatřoval nepřipustné zasahování moci zákonodárny do moci výkonné. Proto schválil vypuštění předmětné části návrhu, s čímž se následně ztotožnila i Poslanecká sněmovna. Ve věci napadeného ustanovení však Senát většinou neshledal takové porušení ústavních principů, které by mělo vést k jeho neschválení. Napadené ustanovení nerozhoduje o preferenci určité činnosti před druhou, tj., konkrétně nepreferuje rozvoj a modernizaci vodní cesty před ochranou zvláště chráněného území, ale povyšuje první z nich na veřejný zájem. V příslušných správních řízeních tedy budou příslušné orgány povolány posoudit, který z těchto veřejných zájmů má prioritu a za jakých podmínek. Ve smyslu § 43 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, výjimky ze zákazů ve zvláště chráněných územích mohou být uděleny jen v případě, pokud jiný veřejný zájem výrazně převažuje nad zájmem ochrany přírody. Je nicméně otázkou, zda označení rozvoje a modernizace konkrétně vymezené

vodní cesty za veřejný zájem není v rozporu s principem dělby moci. K jejímu zodpovězení je však příslušný Ústavní soud.

Ústavní soud si dále vyžádal podle § 48 odst. 2 a § 49 odst. 1 zákona o Ústavním soudu vyjádření Ministerstva dopravy a Ministerstva životního prostředí.

Ministr dopravy Ing. Milan Šimonovský ve svém vyjádření k podanému návrhu uvedl, že veřejný zájem rozvoje a modernizace vodní cesty uvedené v napadeném ustanovení zákona vyplývá z mezinárodních závazků České republiky, konkrétně z Evropské dohody o hlavních vnitrozemských vodních cestách mezinárodního významu (AGN), oznámené pod č. 163/1999 Sb. (dále jen „AGN“). Napadené ustanovení se týká vodní cesty mezinárodního významu, jež je do AGN zahrnuta, a je zcela obecné a normativní, neboť postihuje všechny případy rozvoje a modernizace, ke kterým může dojít na všech vodních cestách České republiky zahrnutých dle AGN do vodní magistrály E 20. Toto ustanovení přitom nezasahuje do individuálního rozhodování správních orgánů v oblasti ochrany přírody a krajiny, neboť orgány ochrany přírody individuálně rozhodují, kdy jiný veřejný zájem výrazně převažuje nad zájmem ochrany přírody a krajiny (§ 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů). Předmětné ustanovení rovněž neporušuje žádné ustanovení Bernské úmluvy ani čl. 35 Listiny, neboť se týká pouze stanovení veřejného zájmu na rozvoji a modernizaci dané vodní cesty. Z těchto důvodů ministr dopravy navrhnul, aby Ústavní soud návrh na zrušení ustanovení § 3a zákona o vnitrozemské plavbě zamítnul.

Ministr životního prostředí RNDr. Libor Ambrozek k podanému návrhu uvedl, že napadené ustanovení upravuje konkrétní věc, což je v rozporu s požadavkem na obecnost zákona. Předmětná vodní cesta leží částečně v Chráněné krajinné oblasti Labské pískovce a jedná se o budoucí území NATURA 2000, která bude vyhlášena podle kritérií směrnic Rady 92/43/EHS a 79/409/EHS. Podle názoru ministra životního prostředí nelze paušálně stanovit, že rozvoj a modernizace vodní cesty je vždy důvodem pro udělení výjimky a taková úprava je v rozporu s citovanými směrnicemi. Ve věci Bernské úmluvy vyjádřil ministr životního prostředí pochybnosti, zda tato úmluva patří mezi mezinárodní smlouvy ve smyslu čl. 10 Ústavy, neboť nebyla ratifikována Parlamentem České republiky. Přesto však byla platně sjednána a orgány České republiky jí jsou vázány. Výjimku z povinností uvedených v Bernské úmluvě lze povolit jen individuálním právním aktem, a nikoliv paušálně zákonem. Ministr životního prostředí proto vyjádřil s návrhem skupiny senátorů na zrušení napadeného ustanovení souhlas.

III.

Účastníci řízení byli požádáni o sdělení, zda souhlasí podle ustanovení § 44 odst. 2 zákona o Ústavním soudu s upuštěním od ústního jednání, přičemž v přípise byli upozorněni na skutečnost, že pokud se ve stanovené lhůtě nevyjádří, bude jejich souhlas ve smyslu § 101 odst. 4 občanského soudního řádu předpokládán. Právní zástupkyně navrhovatelů i předseda Senátu Parlamentu České republiky souhlas s upuštěním od ústního jednání vyjádřili, Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky své vyjádření k žádosti nezaslala.

IV.

Ústavní soud v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 zákona o Ústavním soudu zkoumal, zda zákon, jehož ustanovení je posuzováno z hlediska ústavnosti, byl přijat a vydán v mezích Ústavou stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem.

Ze sněmovních tisků a těsnopiseckých zpráv, jakož i z vyjádření účastníků řízení Ústavní soud zjistil, že Poslanecká sněmovna schválila vládní návrh novely zákona o vnitrozemské plavbě včetně nově vloženého ustanovení § 3a podle sněmovního tisku č. 343/0 na své 23. schůzi dne 12. 12. 2003 potřebnou většinou hlasů poslanců, když při kvoru 70 poslanců pro přijetí návrhu hlasovalo 82 a proti

přijetí návrhu bylo 25 poslanců. Návrh zákona byl postoupen Senátu, který jej projednal dne 21. 1. 2004 na své 13. schůzi a usnesením č. 338 vrátil Poslanecké sněmovně s pozměňovacími návrhy (při kvoru 28 senátorů hlasovalo pro vrácení návrhu Poslanecké sněmovně 37 senátorů, proti hlasovalo 7 senátorů).

Poslanecká sněmovna vrácený návrh zákona znovu projednala jako sněmovní tisk č. 343/5 a č. 343/6 a hlasovala o něm na své 27. schůzi dne 20. 2. 2004. Při kvoru 94 poslanců pro přijetí návrhu zákona ve znění schváleném Senátem hlasovalo 140 poslanců a proti přijetí návrhu 7 poslanců. Poté byla novela zákona o vnitrozemské plavbě podepsána ústavními činiteli a řádně vyhlášena ve Sbírce zákonů v částce 39 pod č. 118/2004 Sb.; účinnosti nabyla dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost (tj. dne 1. května 2004). Novela zákona o vnitrozemské plavbě tak byla přijata ústavně předepsaným způsobem a v mezích Ústavou stanovené kompetence při dodržení pravidel stanovených v čl. 39 odst. 1 a 2 Ústavy.

Ústavní soud konstatuje, že návrh splňuje všechny náležitosti stanovené zákonem o Ústavním soudu a nic nebrání jeho projednání plénem Ústavního soudu.

V.

Pro úplnost je třeba uvést, že napadené ustanovení bylo do vládního návrhu novely zákona vloženo pozměňovacím návrhem obsaženým v usnesení hospodářského výboru Poslanecké sněmovny č. 155 z jeho 23. schůze, uskutečněné dne 3. 12. 2003. V návrhu zákona schváleném Poslaneckou sněmovnou dne 12. 12. 2003 (sněmovní tisk č. 343/4) znělo ustanovení § 3a takto:

„§ 3a

Rozvoj a modernizace vodní cesty vymezené vodním tokem Labe od říčního km 129,1 (Pardubice), na státní hranici se Spolkovou republikou Německo a vodním tokem Vltava od říčního km 91,5 (Třebenice) včetně plavebního kanálu Vraňany – Hořín po soutok s vodním tokem Labe včetně výústní části vodního toku Berounky po přístav Radotín, je ve veřejném zájmu. Pokud tato vodní cesta leží ve zvláště chráněném území, na činnosti související s jejím rozvojem a modernizací se záka-zy stanovené podle zvláštního právního předpisu^{1a)} nevztahují.

^{1a)} Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.“

Pozměňovací návrh, který Senát schválil dne 21. 1. 2004, požadoval vypustit v ustanovení § 3a větu druhou včetně poznámky pod čarou č. 1a). Jak již bylo shora uvedeno, Poslanecká sněmovna tento senátní návrh přijala.

Napadené ustanovení v platném znění obsahuje tento text:

„§ 3a

Rozvoj a modernizace vodní cesty vymezené vodním tokem Labe od říčního km 129,1 (Pardubice), na státní hranici se Spolkovou republikou Německo a vodním tokem Vltava od říčního km 91,5 (Třebenice) včetně plavebního kanálu Vraňany – Hořín po soutok s vodním tokem Labe včetně výústní části vodního toku Berounky po přístav Radotín, je ve veřejném zájmu.“

VI.

Ústavní soud posoudil předložený návrh na zrušení ustanovení § 3a zákona o vnitrozemské plavbě a shledává, že tento návrh je důvodný. Napadené ustanovení je protiústavní, protože jím došlo k porušení principu dělby moci zakotveného v čl. 2 odst. 1 Ústavy. Tím, že Parlament v zákoně označil rozvoj a modernizaci konkrétní vodní cesty za veřejný zájem, nedodržel požadavek obecnosti práv-

ního předpisu, aplikoval neurčitý právní pojem v konkrétním případě, a zasáhl tak do pravomoci svěřené moci výkonné.

Ústavní soud se v řadě svých rozhodnutí opakovaně vyjádřil k požadavku obecnosti právního předpisu. V nálezu sp. zn. Pl. ÚS 55/2000 (Sbírka rozhodnutí, svazek 22, náleží č. 62; vyhlášen pod č. 241/2001 Sb.) konstatoval následující:

»K základním principům materiálního právního státu náleží maxima všeobecnosti právní regulace (požadavek obecnosti zákona, resp. obecnosti právních předpisů). Všeobecnost obsahu je ideálním, typickým a podstatným znakem zákona (resp. i právního předpisu vůbec), a to ve vztahu k soudním rozsudkům, vládním a správním aktům. Smyslem rozdělení státní moci na moc zákonodárnou, výkonnou a soudní je svěřené všeobecné a prvotní mocenské regulace státu zákonodárství, odvozené všeobecné mocenské regulace a rozhodování o individuálních případech správě a výlučně jenom rozhodování o individuálních případech soudnictví. Z uvedeného vymezení definičního znaku pojmu zákona (resp. právního předpisu) se pak odvíjí pojem zákona (právního předpisu) v materiálním smyslu, od něhož nutno odlišovat zákony (právní předpisy) ve smyslu formálním. Jsou-li zákony ve smyslu formálním akty zákonodárského orgánu, kterými tento orgán „povoluje, popřípadě schvaluje určitá konkrétní opatření výkonných orgánů (státní rozpočet, státní smlouvy apod.)“, přičemž „tradiční nauka se domnívá, že zákonný orgán v takových případech vydává – ve formě zákonů – správní akty“ (F. Weyr, Československé ústavní právo, Praha 1937, s. 37), podzákonými právními předpisy ve smyslu formálním (a nikoli materiálním) jsou pak právní předpisy vydávané vládou, ministerstvy a jinými správními orgány, jež stanovují právní postavení přesně individualizovaných (označených) subjektů. Jakkoli jsou svou formou pramenem práva (právním předpisem), svým obsahem jsou tudíž aplikací práva.«.

Argumenty pro obecnost právního předpisu analyzoval Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 12/02 (Sbírka rozhodnutí, svazek 29, náleží č. 20; vyhlášen pod č. 83/2003 Sb.), ve kterém mj. uvedl:

»V předmětné věci nutno ale tato hlediska vztáhnout na posouzení zákona, jenž upravuje jedinečný případ, který tudíž vybočuje i z jednoho ze základních materiálních znaků pojmu zákon, jímž je obecnost. Připomeňme, že požadavek všeobecnosti zákona je důležitou součástí principu panství zákona, a tím rovněž právního státu. ... Zvláštním argumentem proti zákonům týkajícím se jedinečných případů je princip dělby moci, čili odčlenění zákonodárné, výkonné a soudní moci v demokratickém právním státě... Čl. I oddíl 9 Ústavy USA v této souvislosti stanovil: „Nesmí být vydán žádný zákon, jehož obsahem by byl soudní rozsudek.“«.

Ustanovení § 3a zákona o vnitrozemské plavbě stanoví, že rozvoj a modernizace konkrétně vymezené vodní cesty je ve veřejném zájmu. Nepochybně tedy upravuje jedinečný případ, a schází mu tak podstatný materiální znak právní normy, jímž je obecnost. Materiálně se proto nejedná o právní předpis, ale napadené ustanovení je de facto individuálním právním aktem (srov. V. Knapp, Teorie práva, Praha, 1995, str. 149 – 150). Ústavnímu soudu náleží posoudit, zda tato skutečnost zakládá protiústavnost napadeného ustanovení.

Jelikož napadené ustanovení bylo do návrhu novely zákona vloženo pozměňovacím návrhem až v průběhu projednání návrhu Poslaneckou sněmovnou, neexistuje k němu důvodová zpráva a jeho konkrétní účel a cíl lze pouze odhadovat. Je nicméně zřejmé, že napadené ustanovení sleduje ulehčení rozvoje a modernizace konkrétně vymezené vodní cesty. Prokázání veřejného zájmu je přitom nezbytné v případě vyvlastnění či nuceného omezení vlastnického práva podle čl. 11 odst. 4 Listiny a na ně navazujícího ustanovení § 108 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů. S ohledem na původní znění napadeného ustanovení je rovněž dále vhodné citovat ustanovení § 43 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů: „Výjimky ze zákazu ve zvláště chráněných územích podle § 16, 26, 29, 34, § 35 odst. 2, § 36 odst. 2, § 45h a 45i v případech, kdy veřejný zájem výrazně převažuje nad zájmem ochrany přírody, povoluje v každém jednotlivém případě svým rozhodnutím vláda.“.

Napadené ustanovení § 3a zákona o vnitrozemské plavbě tedy vylučuje, aby správní orgán ve správním řízení zjišťoval veřejný zájem na rozvoji a modernizaci předmětné vodní cesty, neboť ten je již určen samotným zákonem. Takovéto řešení, tj. deklarování veřejného zájmu v konkrétně určené věci zákonem, pokládá Ústavní soud za protiústavní.

Otázkou veřejného zájmu se Ústavní soud zabýval např. v nálezu sp. zn. I. ÚS 198/95 (Sbírka rozhodnutí, svazek 5, nález č. 23), ve kterém mj. uvedl:

»Nelze totiž přehlédnout, že ne každý kolektivní zájem lze označit za veřejný zájem společnosti na zachování neoprávněné stavby. V této souvislosti je možno dovodit, že pojem „veřejný zájem“ je třeba chápat jako takový zájem, který by bylo možno označit za obecný či obecně prospěšný zájem. Otázkou obecného zájmu se zabývá např. F. A. Hayek v publikaci „Právo, zákonodárství a svoboda“, II. díl, (vydala ACADEMIA Praha, 1991), na straně 14. Autor uvádí, že „často se mylně naznačuje, že všechny kolektivní zájmy jsou obecnými zájmy společnosti; avšak v mnoha případech může být uspokojování kolektivních zájmů jistých skupin s obecnými zájmy společnosti v naprostém rozporu. Celé dějiny vývoje demokratických institucí jsou dějinami boje za to, aby se jednotlivým skupinám zabránilo ve zneužití vlády ve prospěch kolektivních zájmů těchto skupin.“. Je proto nutné, aby k omezení vlastnických práv docházelo jen po pečlivém zvážení základní podmínky, zda je omezení nutné ve veřejném zájmu.«.

Veřejný zájem v konkrétní věci je zjišťován v průběhu správního řízení na základě poměrování nejrůznějších partikulárních zájmů, po zvážení všech rozporů a připomínek. Z odůvodnění rozhodnutí, jehož ústředním bodem je otázka existence veřejného zájmu, pak musí zřetelně vyplynout, proč veřejný zájem převážil nad řadou soukromých, partikulárních zájmů. Veřejný zájem je třeba nalézt v procesu rozhodování o určité otázce (typicky např. o vyvlastňování), a nelze jej v konkrétní věci a priori stanovit. Z těchto důvodů je zjišťování veřejného zájmu v konkrétním případě typicky pravomocí moci výkonné, a nikoliv zákonodárné.

Z napadeného ustanovení zákona nelze zjistit, z jakých důvodů zákonodárce přiznal rozvoji a modernizaci konkrétně vymezené vodní cesty status veřejného zájmu, zda zjišťoval případné protichůdné zájmy a jak se s jejich existencí vyrovnal. Je ostatně zřejmé, že tyto okolnosti ani zjistit nelze, neboť zákonodárský proces není vybaven prostředky pro posuzování individuálních případů se všemi jejich souvislostmi a důsledky.

Vztahem mezi mocí výkonnou a zákonodárnou se zabýval Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 1/2000 (Sbírka rozhodnutí, svazek 18, nález č. 51; vyhlášen pod č. 107/2000 Sb.), ve kterém uvedl:

„Tento systém (pozn. národních výborů) byl nahrazen právním státem založeným na dělbě státních mocí: zákonodárné, výkonné a soudní, v němž Parlament České republiky tvořený Poslaneckou sněmovnou a Senátem, má jen moc zákonodárnou, a jakoukoli výkonnou, příp. soudní pravomoc postrádá. Jediná výkonná pravomoc Poslanecké sněmovny spočívá v možnosti disciplinárně stíhat své členy a rozhodovat o souhlasu s jejich trestním stíháním; dále ještě vykonává nezákonné funkce spočívající v možnosti zřídit vyšetřovací komisi pro vyšetřování věcí veřejného zájmu a možnosti interpelovat vládu a její členy. Nesmí tedy Poslanecká sněmovna jakkoli do moci výkonné a do samosprávy zasahovat, s výjimkou podnětu, resp. doporučení apod.“.

Napadeným ustanovením došlo nejen k zásahu moci zákonodárné do moci výkonné, ale bylo jím omezeno rovněž právo na soudní přezkum. Případná správní rozhodnutí (např. o vyvlastnění), učiněná v souvislosti s výstavbou a modernizací předmětné vodní cesty, budou sice přezkoumatelná soudem v rámci správního soudnictví, ale z tohoto přezkumu bude vyloučena otázka existence veřejného zájmu, neboť ten je již stanoven zákonem, kterým jsou obecné soudy podle čl. 95 odst. 1 Ústavy vázány. V případě neexistence napadeného ustanovení by obecné soudy mohly přezkoumávat, zda správní orgány při aplikaci neurčitého právního pojmu „veřejný zájem“ v konkrétní situaci nepřekročí-

ly zákonem stanovené meze správního uvážení (srov. § 78 odst. 1 soudního řádu správního); to však napadená právní úprava de facto vylučuje.

Otázkou vyloučení soudního přezkumu v případě individuální právní regulace se zabýval Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 40/02 (Sbírka rozhodnutí, svazek 30, nález č. 88; vyhlášen pod č. 199/2003 Sb.), ve kterém mj. uvedl:

„Individuální regulaci obsaženou v právním předpisu zbavující adresáty možnosti soudního přezkumu naplnění obecných podmínek normativní úpravy u konkrétního subjektu, jíž schází transparentní a akceptovatelné odůvodnění ve vztahu k možnosti regulace obecné, nutno tudíž považovat za rozpornou s principem právního státu (čl. 1 Ústavy), jemuž je imanentní dělba moci a soudní ochrana právům (čl. 81 a 90 Ústavy).“.

Přestože napadeným ustanovením není soudní přezkum zcela vyloučen, je jeho omezení natolik závažné, že závěry vyslovené v citovaném nálezu plně dopadají i na posuzovaný případ.

Vzhledem k výše uvedeným argumentům má Ústavní soud za to, že napadené ustanovení § 3a zákona o vnitrozemské plavbě je neslučitelné s principy právního státu, zejména s principem dělby moci, a je v rozporu s čl. 1, čl. 2 odst. 1 a 3, čl. 81 a čl. 90 Ústavy a rovněž čl. 36 Listiny. Z pohledu naznačených ústavních kautel jeví se proto návrh na zrušení ustanovení § 3a zákona o vnitrozemské plavbě důvodným.

Proto Ústavní soud ustanovení § 3a zákona o vnitrozemské plavbě podle § 70 odst. 1 zákona o Ústavním soudu zrušil.

S ohledem na tyto důvody, které vedly ke zrušení napadeného ustanovení zákona, se Ústavní soud již blíže nezabýval dalšími námitkami ve vztahu k porušení Bernské úmluvy, které návrh obsahoval.

Projednávaná právní problematika i všechny skutkové okolnosti případu byly dostatečně zřejmy z listinných podkladů. Protože se od ústního jednání nedalo očekávat další objasnění věci, Ústavní soud od něj se souhlasem účastníků upustil podle § 44 odst. 2 zákona o Ústavním soudu.

Předseda Ústavního soudu:
JUDr. Rychetský v. r.

ISSN 1211-1244

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: 974 832 341 a 974 833 502, fax: 974 833 502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2005 činí 3000,- Kč, druhá záloha na rok 2005 činí 3000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 519 305 176, 516 205 207, 519 205 207, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 207, 519 305 207, objednávky-knihkupci – 516 205 161, 519 305 161, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **Břeclav:** Prodejna tiskovin, 17. listopadu 410, tel.: 519 322 132, fax: 519 370 036; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 432 244; **Hradec Králové:** TECHNOR, Wonkova 432; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Příbíkova, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Nádražní 29; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** TYPOS, a. s. Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMEN-TINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům), SEVT a. s., Slezská 126/6; **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 7:** MONITOR CZ, s. r. o., V háji 6, tel.: 272 735 797; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po-pá 7-12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190; **Přerov:** Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková – YAHOO – i – centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 352 303 402; **Šumperk:** Knihkupectví D & G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplice:** Knihkupectví L & N, Masarykova 15; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** Severočeská distribuční, s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoony, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Zátec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklama:** informace na tel. číslech 516 205 207, 519 305 207. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odstěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.